

[Erlendsson.]

heder, som alt for ofte har ligget bag de foretagne investeringer.

Dette synspunkt, som vi ganske deler med hr. Maigaard, har jeg forstået er et væsentligt motiv for beslutningsforslagets fremsættelse. Hr. Maigaard tænker øjensynlig kun på den virkning, som kapitalplacering, foretaget af folk, der ikke har fiskeri som hovederhverv, har betydet, men jeg kan forsikre hr. Maigaard om, at nye investeringer, hvor afskrivningshensyn har været tungtvejende, i ikke mindre grad har vanskeliggjort økonomien for de erhvervsfolk, der har fiskeri som hovederhverv, dvs. for de folk, der selv be-mander fiskerskibene. Gode år med høj indtjening — og dem har der trods alt været ind imellem — har på grund af den høje indkomstskat ikke tilladt en nødvendig og ønskelig opsparing uden udnyttelse af de gældende afskrivningsregler og dermed sammenhørende økonomisk binding til nye, store investeringer. Det forældede indkomstskattesystem, som man tror at kunne mildne virkningen af ved at tillade sådanne afskrivninger, som snart er spist op, hvorefter byrderne i efterfølgende dårlige tider for dette stærkt konjunkturfølsomme erhverv bliver dobbelt tyngende, er altså den egentlige skadevolder for erhvervet.

Hr. Maigaards forslag er en lap på et umuligt skattesystem. Hr. Maigaard burde tage ved lære af fremskridtspartiet eller, hvis det er for tungt, så måske tage ved lære af socialdemokraten Harold Wilsons efterfølger som britisk premierminister. Mr. Callaghan har nemlig taget ved lære af os — sådan må det i hvert fald se ud — idet han som en begyndelse på sit lands økonomiske sanering har stillet en klækkelig forhøjelse af den skattefrie bundgrænse i udsigt. Nedbringelse af rentebyrden og sunde erhvervsinvesteringer nås ikke gennem statsstøtteordninger, som øger skattetrykket i stedet for at formindske det.

SFs forslag er udtryk for en forældet tankegang, hvis det er velment, hvad jeg helst vil tro, selv om det i så fald passer dårligt med den statssocialisme, der ønskes indført af forslagsstillernes parti.

Svend Haugaard (RV):

Det radikale venstre har afgjort ikke sympati for mulighederne for spekulation i fup-

afskrivninger og andet af samme art. Til gengæld har vi en god del sympati for den egentlige erhvervsfisker og hans problemer, som vi gerne vil være med til at løse.

Jeg skal ikke afvise, at det, der her er peget på, kan indgå i en løsning af et enkelt af disse problemer, men nu er der jo i 1975 nedsat en fiskerikommission, og vi ser meget gerne, at fiskeriets situation tages op til en samlet bedømmelse og ikke stykkevis og delt og heller ikke med den risiko for en forenkling, som der er i forslaget her, og som jeg mener hr. Søren B. Jørgensen påpegede før. Jeg er enig i det, der blev sagt herom.

Derfor mener vi, at det vil være rigtigt, at man i hvert tilfælde afventer en delbetænkning fra fiskerikommissionen, som vi i øvrigt gerne ser fremskyndet. Vi er enige i, at der er en række problemer, som trænger til at blive taget op til løsning, og vi er i øvrigt også villige til i udvalget til enhver tid at drøfte disse problemer for fiskeriet.

Lowzow (KF):

Fra konservativ side kan vi tilslutte os de ting, der er sagt imod forslaget. Vi mener ikke, det er noget, der vil være gavnligt for fiskeriet som sådant. Rent principielt er det jo ingen hemmelighed, at vi ikke tror på denne genindførelse af lavsvænet. Vi er imod disse krav om hovederhverv også på andre områder. Helt på linje med dette kan vi ikke medvirke til det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Arne Bjerregaard (KrF):

Når man hører fremskridtspartiet og for den sags skyld også venstre i dag plus de konservative, så er det jo næsten som at høre, hvad den gamle herre hr. Cato sagde: „I øvrigt mener jeg, at Karthago bør ødelægges.“ Her synes man at kunne rette alle problemer og alle skævheder i samfundet op, når blot man siger: I øvrigt mener vi, at bundfradraget bør hæves. Så har man løst alle problemer. Jeg tror ikke, det løser fiskeriets problemer i øjeblikket og heller ikke i fremtiden.

Vi er da vel vidende om, at den diskussion, vi havde om anpartsselskaber her i tinget i sin tid, bevirkede, at mangfoldige af de interesser, som var i coasterflåden, blev overført til fiskeriflåden. Derfor er vi da ganske enige med SF i, at det kan have voldt og